

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ὁγδοὺς

Συνδρομὴ ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται ἀπὸ
1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτήσια.— Πραφείον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

30 Δεκεμβρίου 1879

Σφραγὶς τοῦ

ΔΑΣΜΟΛΟΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΟΡΟΥ

ἐπὶ ἐπαναστάσεως.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

KINEZOU ΠΑΘΗΜΑΤΑ EN KINAI

Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου.

Συνέχεια· ἰδί· σελ. 801.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Ὅπου ὁ Κραὶγ καὶ ὁ Φράυ γνωρίζονται ἐπισήμως εἰς τὸν νέον πελάτην τῆς «Ἐκατοντούτιδος».

— Ναί, κύριε Βίδουρφ, ἀπλουστάτον τέχνασμα τοῦ χρηματιστηρίου! παιγνίδι ἀμερικανικόν! εἶπεν ὁ Κίν-Φό εἰς τὸν κύριον πράκτορα τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας.

Ὁ ἐντιμότατος Γουλιέλμος Ι. Βίδουρφ ἐμείδισεν ὡς ἐμπειροπράγμων.

— Ὁμαύσιον παιγνίδι, τῇ ἀληθείᾳ, εἶπε, διότι ὅλος ὁ κόσμος ἐγελάσθη.

— Καὶ αὐτὸς ὁ ἀνταποκριτῆς μου! ἀπήντησεν ὁ Κίν-Φό. Ψευδῆς ἢ παῦσις τῶν πληρωμῶν, κύριέ μου, ψευδῆς ἢ πτώχευσις, ψευδῆς ἢ εἰδήσις. Μετὰ οὐτὴν ἡμέραν ἐπληρώνετο πᾶς προσερχόμενος. Τὸ τέχνασμα εἶχεν ἐπιτύχει. Αἱ μετοχαί, ἀφοῦ ἔπεσαν ὀγδοῆντα τοῖς ἑκατόν, ἠγοράσθησαν εἰς μηδαμινὰς τιμὰς ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Τράπεζαν, καὶ ὅτε ὁ κόσμος ὑπῆγε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Διευθυντήν, τί θὰ ἐδίδεν ἢ πτώχευσις, — Ἐκατὸν ἐβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατόν, ἀπεκρίθη ἐρασιμώτατα. Αὐτὰ μοῦ γράφει ὁ ἀνταποκριτῆς μου εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον σήμερον τὸ πρωτὸν, καθ' ἣν στιγμὴν, νομίζων ἑμαυτὸν ἐντελῶς κατεστραμμένον, ἐμελλόν. . .

— Ν'αὐτοκτονήσετε; ἀνέκραξεν ὁ Κ. Βίδουρφ.

— Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ Κίν-Φό· καθ' ἣν στιγμήν ἐμελλόν νὰ δολοφονηθῶ!

— Νὰ δολοφονηθῆτε;

— Ἐπὶ τῇ γραπτῇ μου συναίνεσει. Δολοφονία συμπεφωνημένη ἐνόρκως, ἥτις ἤθελε σὰς στοιχίσει. . .

— Διακοσίας χιλιάδας ταλλήρων, ἀπήντησεν ὁ ἐντιμότατος Βίδουρφ, ἀφοῦ εἶχον ἀσφαλισθῆ ὅλα τοῦ θανάτου τὰ εἶδη. Ἄ! πόσον ἠθέλομεν σὰς λυπηθῆ, φίλτατέ μου κύριε!

— Διὰ τὸ κεφάλαιον;

— Καὶ διὰ τοὺς τόκους!

Ὁ Γουλιέλμος Ι. Βίδουρφ ἔδραξε τὴν χεῖρα τοῦ πελάτου του, καὶ διέσεισεν αὐτὴν ἐγκαρδίας, ἀμερικανικῶ τῶ τρόπῳ.

— Ἄλλὰ δὲν ἐνοῶ . . . προσέθηκε.

— Τώρα θὰ ἐνοήσετε, ἀπήντησεν ὁ Κίν-Φό.

Καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν πράκτορα ὁποῖαν ἀπέναντι αὐτοῦ εἶχεν ἀναλάβει ὑποχρέωσιν ἀνθρώπος, εἰς ὃν ὄφειλε νὰ ἔχη πᾶσαν ἐμπιστοσύνην. Ἀνέφερε μάλιστα τὰς λέξεις τῆς ἐπιστολῆς, ἣν ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος εἶχεν ἐν τῷ θυλακίῳ του, καὶ ἥτις ἀπήλλασεν αὐτὸν πάσης καταδιώξεως καὶ πάσης ποινῆς. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἦτο, ὅτι ἀναμφιβόλως ἢ δοθεῖσα ὑπόσχεσις ἤθελεν ἐκτελεσθῆ, καὶ τηρηθῆ ἀκριβέστατα ὁ λόγος τοῦ Βάγγ.

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε φίλος; ἠρώτησεν ὁ κύριος πράκτωρ.

— Φίλος, ἀπήντησεν ὁ Κίν-Φό.

— Καὶ ἔνεκα φιλίας λοιπόν. . .

— Ἐνεκα φιλίας, καὶ—τίς οἶδεν—ἴσως καὶ ἔνεκα συμφέροντος. Ἠσφάλισα ὑπὲρ αὐτοῦ πενήτηκοντα χιλιάδας ταλλήρων ἐν περιπτώσει θανάτου μου.

— Πεντήκοντα χιλιάδας ταλλήρων! ἀνέκραξεν ὁ Κ. Βίδουρφ. Εἶνε λοιπόν ὁ Κ. Βάγγ;

— Αὐτὸς ὁ ἴδιος.

— Εἰς φιλόσοφος! Ποτὲ δὲν θὰ. . .

Ὀλίγου δεῖν ὁ Κίν-Φό ἀπεκρίνετο:

— Ὁ φιλόσοφος αὐτὸς εἶνε ἀρχαῖος Τάϊ-Πίγγ. Ἐξῆσε τὸ ἡμισυ τῆς ζωῆς του φονεύων, καὶ τώρα ὅτε ἔχει πρόχειρον τὴν εὐκαιρίαν θὰ φονεύσῃ βεβαίως καὶ πάλιν.

Ἄλλ' οὐδὲν εἶπε, φοβούμενο μὴ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὸν Βάγγ, ὃν ὁ Βίδουρφ δὲν ἤθελε βεβαίως διστάσει νὰ καταγγεῖλῃ εἰς τὸν κυβερ-